

دانشگاه علوم پزشکی تهران دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان بررسی تأثیر آموزش هوش هیجانی بر عملکرد هوش هیجانی و تفکر نقادانه کودکان سن مدرسه

پایاننامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در پرستاری کودکان

پژوهش و نگارش : فریبا وجدانی فرد

استاد راهنما : پرفسور مرضیه حسنپور

استاد مشاور: دکتر فاطمه خوشنوای فومنی

استاد مشاور آمار: دکتر سید حمید شریف نیا مقدمه و زمینه پژوهش: امروزه عقیده بر این است که هوش هیجانی و توانایی بهرهگیری از آن، عاملی مهمتر نسبت به هوش شناختی در دستیابی به موفقیت افراد میباشد. وجود اختلالات رفتاری هیجانی در دوره کودکی مسئله مهمی است و زمینه ساز بروز اختلالات روانی در بزرگسالی میباشد. تفکر نقادانه و مهارتهای آنیکی از جنبههای مهم تفکر است. با توجه به نقش پرستار در حوزههای مختلف حمایتی، پیشگیری کننده، آموزشی و بهداشتی و حفظ سلامت کودکان، توجه به این جنبه در کودکان امری ضروری در عملکرد پرستاری است. با توجه بهضرورت پرورش هوش هیجانی و تفکر نقادانه در کودکان و خلأ مطالعاتی در زمینه کودکان سن مدرسه، مطالعهای با عنوان بررسی تأثیر آموزش هوش هیجانی بر عملکرد هوش هیجانی و تفکر نقادانه کودکان سن مدرسه طراحی و انجام شد.

روش اجرا: در این مطالعه کمی مداخله ای از نوع تجربی ، ۳۶ نفر از کودکان سن مدرسه واجد شرایط شرکت در پژوهش بودند که به روش نمونه گیری چندمرحلهای خوشهای تصادفی انتخاب و به دو گروه مساوی، گروه کنترل و مداخله به صورت طرح پیش آزمون پس آزمون تخصیص داده شدند. در مطالعه حاضر جهت بررسی، از پرسش نامه ۳ قسمتی، مشخصات جمعیت شناختی، پرسشنامه هوش هیجانی TYEIS و تفکر نقادانه رجایی استفاده شد. گروه مداخله در ۸ جلسه ۴۵ دقیقه آموزشی هوش هیجانی شرکت کردند. پرسشنامه قبل از مداخله و یک ماه پس از انجام مداخله توسط شرکت کنندگان تکمیل شد. تجزیه و تحلیل داده ها به کمک نرم افزار آماری SPSS نسخه ۲۸ انجام شد.

یافته ها: نتایج مطالعه، نشان دهنده بهبود عملکرد هوش هیجانی در کودکان سن مدرسه از آموزش هوش هیجانی بود. بعد از مداخله ازنظر تفکر نقادانه در هیچکدام از ابعاد در دو گروه کنترل و مداخله تفاوت معنی داری وجود نداشت $(P^{>+}, -P^{>+})$. نتیجه آزمون تی زوجی نشان دهنده آن بود که هم در گروه مداخله و هم در گروه کنترل بین نمرات قبل و بعد از مداخله از نظر تفکر نقادانه در هیچکدام از ابعاد اختلاف معنی دار آماری مشاهده نشد $(P^{>+}, -P^{>+})$. همچنین نتایج نشان داد بین عملکرد هوش هیجانی و تفکر نقادانه کودکان بعد از مداخله هم در گروه مداخله $(P^{+}, -P^{+})$ و هم کنترل $(P^{+}, -P^{+})$ همبستگی معنی دار آماری وجود نداشت.

بعث و نتیجه گیری: بر اساس یافتههای این پژوهش، آموزش هوش هیجانی بر عملکرد هوش هیجانی کودکان دبستانی تأثیر دارد. اما بر تفکر نقادانه آنان تأثیرگذار نبوده است. بنابراین پیشنهاد میشود این تحقیق در حجم نمونه بزرگتر با سایر ابزارهای اندازه گیری، انجام شود و پسآزمون چند بار در فواصل زمانی مختلف انجام شود. و همچنین پیشنهاد به تدوین و اجرای برنامه مدون آموزش هوش هیجانی بهمنظور افزایش عملکرد هوش هیجانی در سطح مدارس توسط مسئولین زیربط و در جهت تحقق این امر مهم، می توان از پرستاران، در حوزه سلامت بهره برد.

كلمات كليدى: عملكرد هوش هيجاني، آموزش هوش هيجاني، تفكر نقادانه، كودكان سن مدرسه،

Tehran University of Medical Sciences Nursing and Midwifery School

Title:

Investigating the Effect of Emotional Intelligence Training on the Performance of Emotional Intelligence and Critical Thinking of School-Aged Children

A thesis submitted as partial fulfillment of the requirements for Master of"
Science (MSc) Degree"
In
Pediatric Nursing

By: Fariba Vojdanifard

Supervisor: Dr.Marzieh Hasanpour

Co- Supervisors: Dr.Fatemeh Khoshnava Dr.Seid Hamid Sharifnia

Abstract

Background and Aim: Today, it is believed that emotional intelligence and the ability to use it is a more important factor than cognitive intelligence in achieving people's success. Existence of behavioral and emotional disorders in childhood is an important issue and causes mental disorders in adulthood. Critical thinking and its skills are one of the important aspects of thinking. Considering the role of the nurse in various fields of support, prevention, education and health and maintaining children's health, paying attention to this aspect in children is essential in nursing practice. Considering the necessity of developing emotional intelligence and critical thinking in children and the lack of studies in the field of school-age children, this study was designed and carried out to investigate the effect of emotional intelligence training on the performance of emotional intelligence and critical thinking of school-age children.

Result: The results of the study showed the improvement of emotional intelligence performance in school-aged children from emotional intelligence training. After the intervention, there was no significant difference between the control and intervention groups in terms of critical thinking in any of the dimensions (P<0.05). The result of the paired t-test indicated that there was no statistically significant difference between the scores before and after the intervention in terms of critical thinking in both the intervention group and the control group (P<0.05). Also, the results showed that there was no statistically significant correlation between the performance of emotional intelligence and critical thinking of children after the intervention in the intervention (P=0.719) and control (P=0.677) groups.

Conclusion: Based on the findings of this research, emotional intelligence training has an effect on the emotional intelligence performance of primary school children. But it has not affected the critic's thinking. Therefore, it is suggested that this research be done in a larger sample size with other measurement tools and after several times in different time intervals. And also the proposal to formulate and implement a written program of emotional intelligence in order to increase the performance of emotional intelligence at school levels by subordinate officials and in order to realize this important matter, nurses can be used in the field of health.

Keywords: Emotional Intelligence Training, Emotional Intelligence Performance, Critical Thinking, School Age Children